

השוכר את האומניין פרק שני בבא מציעא

עין משפט

מסורת הש"ס

מִלְּסָכֶר
סַרְכָּלֶג
וּמַכְלִילָן
יִשְׁקֵיל
קִיל
כַּמְתַּקְלִיל

הגהות רב"ח

הגהות מהר"ב
רשבורן

ב' ומייבננו מוצס גיניכא דזומר צ'ר

- ס מאכידין חומו כל קך: טרכאל.
- טעל גמר הארכא מס נבלען זו ומיכידין ג'.
- ונמיכקה נקדין: עלהה בעטלאס קיל.
- עטלאס בעטלאס סאס הנטלאל.

עד דקהל מגני. גלום פאיה
ספיניל. צל פצטן ומון
טלטקל טולוקין קו"ץ ווילו
חוון ליפיך פטט קמבלן
סכלומנו וקי מוכן וטער
סכלומת דילון דילון צאנט
ס (עד) מהכי כן גלן רעכט
עד דראטה אנגיב אהו ל'קמיה דרכ בפא
חויבינהו אמרו ליה רבנן לר' בראה א' שמיירה
ביבעלם היה א' א' א' סוף א' ג'ילאי מילטא
דרהיה שעשרה שכרא הוה שתי הנחה כי תרי
דרהו א' מסנו באורה חד ארץ' וחד גנטא
אריכא רביב' חטרא קא מסנו בכרעיה כי מטו
מייכיס' סרבלא קא מסנו לכטרא עלייה
לנערדא שקליה לסדרניה דרחהוא ואוביה ביה
חטרא ואשקליה לסדרניה דרחהוא דרכנא
שטפואה מיא לסדרניה אהא ל'קמיה דרכנא
חויבינה אמרו ליה רבנן לר' בא אמא' שאלה
ביבעלם היה א' א' סוף א' ג'ילאי מילטא
דרבלא דעתה שקליה ובלא דעתה א'ותבה
חויביה א'היא גברא דראונר לה' חטרא לחבריה
אמר לה' חי לא חזול באורה דנרט דילכא מיא
דריכא ניא ייל באורה דנרט דילכא מיא
א'oil באורה דנרט פקוד ומית' חטרא כי
אהא אמר אין באורה דנרט פקוד א'oil
ומיוחו ליכא מיא אל' ירכא מה לה' ולשקר
אי בעי אמר לה' אהא באורה דנרט א'oil
אמר לה' א'בי' מה לי לשקר במקום עד'ים
לא אמרין: שמר לו ואמר לו הנח לפני
שומר תנב': אמר רב הונא: אמר לו הנח
לפניך אינו לא שומר חנם ולא שומר שבר
אי'בעיא לה' הנח סתמא מא'ת' ש' שמר לו
ואמר לו הנח לפני שומר חנם יהא סתמא
ולא כלום אדרבה מדאumar רב הונא הנח
לפניך הוא דראיינו לא שומר חנם ולא שומר
שבר הא סתמא שי' חי אללא י'מה לא'יכא
למשמע מינה לימת כתנאי ז'אמ' הבנים
ברשות בעל חצר חייב רב' אומר 'בכולם
אינו חייב עד' שיקבל עלי' בעל הבית לשומר
מכמאי דילמא עד' באן לא א'מרוי רבנן החט
אללא בחצדר' דבת' נטורי' היה וכי קאמר ליה
יעיל עיל דיאינטער לך' קאמר ליה אבל הכא
שוקא לאו בר' נטורי' הוא אנה ותיב' נטר לך'

הtram אלא יבחרו דלעיל רשותא קא בעי למישקל מיניה וכי יהיב ליה רשותא לעיילו היב ומטר לך אמר ליה אבל הכא הנה ואנא מנטרנא אמר ליה דאי סלא דערך הנה ותיב ומטר אמר ליה אי לאותבה רשותא בעי למישקל מיניה: הלווה על המשכון שומר שכיר: למאה מהנץין דלא כר אליעור דתנייה המלה את חיבורו על המשכון ואבד המשכון ישבע ויטול מעותיו דברי רבינו עקיבא אומר יcols לומר לו כלום הלייתני אלא על המשכון אבד המשכון אבדו מעותך אבל הלווה אלף וזה בשמר והניח לו משכון עליהם ד"ה אבל המשכון אבדו מעותכו אפילו תמא רבינו אליעור ולא קשיא כאן שימושנו בשעת הלואתו כאן שימושנו שלא בשעת הלואתו והוא אידי ואדי הלווה

לעוזי רש"י

מוספַּ ר' שׁוֹי
מה ל' לשקר בת
עירם. דלאן פאי
צעטת הילע מיל' מה
בז' ורבבותה זיין. יט
ויטROL מעוטהי. *
שאנד חיטול קה
(טרכובוואר פון אַנְדָּר)